

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca I-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek is!

Tisztesség és becsület.

Pécs, 1895. július 8.

Simontsits Bélának, Tolnavármegye volt alispánjának Szatmármegye főispáni székébe való beiktatási ünnepélyét Károlyi István gróf örökre emlékeztetéssel tette a diszlakoma alkalmával elmondott remek pohárköszöntőjével, melyben a szeget ezuttal is fején találva, magyaros öszinteséggel mutatott rá kormányzatunk rákfénéjére: a tisztesség és becsület követelményeinek laza felfogására és a gyakorlati életben a sok piszkos mellékérdéknek való alárendelésére.

Hogy a magyar nemzet erkölcsi értékét s ebből kifolyólag jogosult önérzetét el ne veszítse, szükséges — ugymond Károlyi — hogy programjába felvegye a kormány és felvételése közegei által is, alapelv gyanánt kimondva és kimondatva, hogy „mától fogva minden párt-, baráti, rokon, érdek- és hálaszemponokat félretéve, büntetni fogja a gázt, ha megérdemli és nem vet többé fátyolt az alszúzekre, mint azt eddigi kormányaink — fájdalom — folyton tevék; de lerántva róluk az utolsó rongyot is, mezitlenül dobatta ki őket az igazság nevében, épp úgy a politikai, mint társadalmi térről és eltoloncoltatja mindörökre.“

Ha valahol, hát egy főispáni beiktatón vannak helyén manapság az ilyen erélyes intelmek, mert bár egész közéletünket megmólyozták már az anyagi és pártérdek hajszolása, a nepotizmus s pajtáskodás, mégis a közigazgatás terén érezhetők leginkább ezeknek pusztító nyomai s azért a főispánoknak van leginkább szükségük arra, hogy kezük se párt-, se baráti, se rokoni tekintetek által kötve ne legyen akkor, a mikor a felügyeletükre s ellenőrzésükre bizott törvényhatóságok közigazgatásának tisztasága érdekében a visszaélések kiméletlen kiirtására, a közéletben sokszor előkelő helyeket bitorló alszúzek eltoloncoltatására, a mint ezt hivatásuk egyedül helyes gyakorlata igényelné, vállalkozni akarnak.

Hogy vármegyeinkben a korrupció ijesztő arányokban pusztít, azt elismeri mindenki pártkülönbség nélkül, csak az orvoslás módja iránt vannak eltérő nézetek. A kormány és a hatalom arányában meghuzódó centralisták minden bajnak forrását egyedül az önkormányzatban keresik s egy csapásra orvosolhatni vélik a közigazgatás összes hibáit, ha ezt államosítják, míg az elfogulatlanul gondolkozók éppen a százfélékép megnyirbált önkormányzat helyreállításában, meg a becsület és tisztesség elvének a közigazgatásban mindenk fölé való helyezésében látják az egyedül biztos orvosszert.

Igaz, hogy a vármegyékben a klikkek erkölcsrontó uralma alatt nyög a közigazgatás s ezt sinylí egész közéletünk. de hát az önkormányzat oka-e ennek, avagy egyáltalán önkormányzat-e az, amit manapság ennek neveznek a vármegyékben? Párthatalmi érdekekből Tiszák úgy megreformálták a vármegyét, hogy ez minden önkormányzati testület csufjává lett; a nagyközönség befolyását felére redukálták, felében olyanoknak ajándékozván azt, kik a közügyekkel rendszerint csak annyiban törődnek, a mennyiben azok a saját magánérdekeikkel összefonódnak; a választott bizottsági tagok köréből pedig az ellenőrzendő közegeket nemcsak ki nem zárták, de bejutásukat egyenesen favorizálták: az ily önkormányzati testületekben aztán nem csoda, ha a koncot osztogató, s a minden piszkosságra szemet hunyókkal szövetkező klikkek uralják a helyzetet s már csirájában fojtanak el a tisztesség, becsület és igazság érdekében keletkező minden áramlatot.

Minderről a kormány képviselőinek, a főispánoknak bőven van tudomásuk, sőt van a törvényben gyökerező elég nagy hatalmuk is arra, hogy a közigazgatás bármely ágában előforduló visszaélések megtorlását, a személyi és dologi tekintetben mutatkozó hiányok és fogyatkozások orvoslását eszközöljék; s mégis mért nem használják fel ezt a hatalmukat az Augiás istálló kitisztására? Mert kezeik kötve vannak felülről! A vármegyei klikkekkel jó lábon kell állni, mert ezek liferálják a

mamelukokat és kormányaink nem a szerint mérlegelik főispánjaik érdemeit, amint vármegyeikben kifogástalan közigazgatást szerveznek, hanem aszerint, ahány kormányparti képviselőt tudnak megválasztatni.

A főispánnak tehát szemet kell hunyia mindarra a piszokra, melyben a klikk tagjai vagy ennek támogatói fetrengenek, simogatnia kell azt, kit ostorozni szeretne, mert másképp besugják a miniszternek, hogy veszélyezteti a kormány ügyét a vármegyében s akkor menthetlenül el van veszve.

Addig, míg olyanok tartják kezükben a hatalom gyeplőit, kiknek kifejezett politikai elvük, hogy „a politikai közreműködés érdekében kezet kell nyujtanunk oly egyéneknek is, kiket mint embereket becsülni nem tudunk“, addig a korrupciót közéletünkben ki nem irthatjuk, igazságos pártatlan és tisztakező közigazgatást nem teremthetünk, ha százszor államosítjuk is azt az alispántól kezdve az utolsó falusi bakterig.

Károlyi István megadta a közigazgatás bajainak gyógyítására a recipét, a mikor kimondta az elvet, hogy „ha kételyünk van egy ember jellemtisztaságát, becsületét illetőleg, akkor nincs már jogában semmiféle hatalomnak, annál kevésbé egy nemzet kormányának az efféle kétes existenciájú, a közvélemény szája által már gyanúsított egyének kezébe letenni a nemzeti vagyonnak, legyen az anyagi vagy erkölcsi érték, bármily csekély részét is.“

Ezt a recipét azonban hasztalan írjuk elő az oly kormányoknak, melynek ereje éppen a közélet korumpált voltában gyökerezik.

Ennek a természetete nem veszi be a Károlyi Isiván orvosságát.

Baranyamegye közgyűlése.

Pécs, 1895. július 8.

Valami 60 bizottsági tag ülte körül ma délelőtt a vármegye zöld asztalát és rövid másfél óra alatt végighallgatták az egymást váltogató referensek előadásait, a minek vége az lön, hogy az összes 86

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy magyar Diogenes Párisban.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ira: Lärmás örmester.

I.

Ha a Lipótvárosban születtem volna, ugy most valamely furdó árnyas-lombos fái alatt hüselnék; így azonban a forró, mindent felpörkölő nyári nap heve elől a muzeumi könyvtárba menekszem olvasni. Pompás egy hely ez; Budapest leghűsebb helye.

A mint az ezer és ezer könyvek között végig siklik tekintetem, egy sajtáságos kötésű könyvön akad meg szemem; ugy nézett ki, mint ha egérbőrbe lett volna bekötve.

Kíváncsiságból bele tekintettem, Nodier Károly a híres francia író emlékiratai voltak.

Ránk magyarokra rendkívül érdekes könyv, mert egy tudós hazánkfia Menteli-ről ír szépen, érdekesen a nagy nevű francia író. Menteli Párisban élt s a föld valamennyi ismert népének nyelvét beszélte.

De halljuk Nodiert magát, mit ír e ritka férfuról:

„Ápril havában, írja Nodier 1824-ben, az Arsenal, a vén épület, három új lakót kapott: St. Martine-t, a fölíratok s művészetek akadémiájának tagját, ki ide kormányzóul küldeték és engem — t. i. Nodiert, — mint könyvtárost. A harmadik volt egy magyar tudós, Menteli nevű, kinek az igazgatóság az épület legerényebb zugában engedett lakást. E három ember közül már csak magam élek, ha azon szenvedő állapotot, melyben sinylődöm,

életnek mondhatni. Menteli kinek történeti ismeretára mindig készen s nyitva állt, engem kétség kívül Spartiate Othryada-hoz fogott volna hasonlítani, ki társait csak azért élte túl, hogy őket földbe takarítsa.

Mentelinek multja egy megfjejthetetlen titok volt, mert hasztalan iparkodtam számtalan nyelvből összezevarat, de összefüggéstelen s töredékes beszédekben eligazodni. Ugy, hogy csak azt is nehéz volna megmondani, hogy jogtudós, katona avagy pap volt-e? Bizonyynal állíthatni, hogy ember még soha nem nyert teljeab és sokfélőbb oktatást, vagy inkább soha ember az első oktatás hiányát nem pótolta ki nagyobb szorgalommal és kitartóbb munkával. Ő ismerte és használta mindazon nyelveket, a melyeknek a leghíresebb nyelvtudósok csak nevét hallották, ő joggal elmondhatta magáról: állítsatok Európa bármely pontjára s én Khina belsejéig elmegyek — tolmács nélkül. Azonban a tót, arab, zsidó, görög, latin volt különös és megszokott nyelve; e nyelvekből állított ő magának össze egy saját külön nyelvet, melyen írt és beszélt.

Ennek a saját külön nyelvnek a megalkotása ő általa nem abban keresendő, mintha a francia nyelvben nem találta volna meg a kellő szókat; hanem eszméinek, nézeteinek rendkívülisége, hozzá járult artikulációjának hihetetlen sokasága, nem engedték bevélni a szükséges szót, mert fejében hatvanat is lel vén készen azon egy dolog kifejezésére. Csak ha észre vette, hogy meg nem értetett, synonymjai kyrielljének kimerítése után egy másodpercig szünetet tartott és közönséges lefordítását odaveté megdöbbsent hallgatóinak, e rövid hozzáadással: „a mint tibe széltek, ti mások.“

Tizenhárom év előtt azon szerencsés gondolatra jöttek, Mentelit egy oly munkára használni, a melynek elvégzésére csak ő volt képes, más senki

sem. Rá bízták egy roppant könyvtárban meghatározni nyelvét s tárgyát valamennyi kéziratoknak, a melyet a mi tudósaink meghatározni nem bírtak, és ezen fontos munka díja 1800 frank volt. Egy rövid hónap alatt minden nyelv megnevezve, minden cím lefordítva s minden könyv illető osztályába lön elhelyezve. Menteli fölvevé a munka díját s többé nem jelent meg.

— És helyed? mondák neki.

— Nekem már nincs helyem, válaszolá, — mert a munka el van végezve.

Az igazgatóság hála jeléül adott neki egy kis szobácskát a Sully-palotában.

Menteli nem kívánt többet, 1800 frank munkadíja után 154 frank kamatot húzott, melylyel ő, hite szerint nagy gazdaságot folytatott. Néha én is láttam a legnagyobb zavarba jönni pénse miatt, mindig balesettől és devalvációtól tartott; azon törte fejét, miként helyezhetné el pénzét biztos kezekbe.

Néhány hónappal halála előtt pedig a gazdaság minden nyugtalanságai kinosták, rettegett a tolvajoktól, rablókól s betörőktől.

II.

Ez utóbbi körülmények magyarasatot várnak, mire csak azoknak nincs szükségük, kik látták Mentelit s életmódját ismerték. Mindazon tanulmányok közt, melyek munkás életét elfoglalták, oly mélyen egyikben sem hatott, mint a régi bölcsészek irataiba. Kivált Plátó volt orákuluma; könyv nélkül tudta s minden beszédébe bevegíté. Ő szinte felelt volna Plató nevében, mint Pythagoras Euphorbusában, s valóban a természet mindent megtett, a mi a bámulatos hasonlóságot a filozófiai tudásban, Menteli és Plátó között szembetűnővé tegye. De nem Plató életét választá példányul, hanem Diogenését, s a könyvtár körültek nem is neveztek őt másképen.

számból álló tárgysorozat, egy kivételével, az állandó választmány javaslatához képest öröklék le. Ez a 60 főből álló lelkes csoport is megunta lassacskán a monoton „helybenhagyatit“, „elfogadtatit“ és „tudomásul vétetik“ et, az ülés vége felé leolvadt 20 főre valószínűleg ezeket csak a főispáni ebédre szóló meghívó tartotta vissza.

Kardos Kálmán főispán a tőle megszokott pontossággal elfoglalta helyét, üdvözlő megnyitójában a közgyűlésnek ügybusgó tagjait, a kik a mostoha idő és a szorgos munka dacára megjelentek. Különben a köztűgyek a legjobb meggyőződése szerint alaposan előkészítve fognak bemutatni, miért is a bizottsági tagok becses idejét a mai közgyűlés túlságosan igénybe venni nem fogja.

Legelsőben is az alispán évnegyedes jelentése olvastatott föl, melyből kiemeljük a következőket:

„Gazdasági viszonyaink általán véve kielégítő, középtermésre van kilátásunk. Nagyobb elemi csapás a lefolyt évnegyedben nem fordult elő. A közbiztonsági állapota jelentékenyen megzavarva nem lett. Az egyetek száma ez idő szerint 170. A közegészségügyi állapota nem volt ugyan teljesen kielégítő, mégis a múlt évnegyednél tetemesen jobb volt. A gyógy-szerum kísérletek megyszerte jó eredménnyel jártak. A védhímlő ojtás befejezéséhez közeleg. Sertésorbán és ebveszettség esetek gyakoriak voltak. A száj- és körömfájás egyedül Liptód községben állapított meg. A lépfene 14 esetben, takonykór 1 esetben konstatáltatott. A sertésvésznek a vármegye területén nyoma sincs. A megyei házipénztár a főispán közbenjöttével váratlanul megvizsgáltatott és készpénzben és értékpapirokban 2,471.123 frt 63 kr találtatott. Az ideai főszorozás alkalmával besoroztatott a pécsi járásból 107, a siklósból 190, a baranyaváriból 245, a mohácaiból 226, a pécsváradiból 159, a szentlőrinciből 129, a hegyhátiból 169, összesen tehát 1225 ujonc. A vármegye területén összesen 52,376 lovat irtak össze.“

A belügyminiszter megküldött egy mintát, mely szerint Baranyavármegye részéről is a korcsmákról és a korcsmába járásról szabályrendelet volna készítenő. Kiadatik az állandó választmánynak.

Hasonló elintézésben részesült még két miniszteri „meghagyatit“, a mi után a megyeház épületének kibővítése iránt az állandó választmány által tett javaslat elfogadtatott. Az építkezések összesen 8106 frt 58 krba fognak kerülni, melyet a gyámpénztári tartalék alpból fognak fedezni és ehhez kikérik a belügyminiszter jóváhagyását.

Vicinális vasutak.

Ez az egy kimagasló pont volt az egész tárgysorozatban, melyet talán vitának alig nevezhető szó tárgyává tettek.

Az Engel Adolf és fiai cég által építendő Bakóca—komló helyi érdekű bányavasut támogatására, törzsrészvények ellenében, 20.000 frt támogatást szavaztak meg a megyei utadó-alap terhére, a mi tekintetbe véve, hogy az új vonal csak 19 km hosszúságú, valami soknak éppen nem mondható.

Simonfay János ezután indítványozza, hogy

Ruházata egy avult katonatömből, a melyen legkevésbé látszott, hogy valaha új lett volna, s egy fapapucsból állt. Borzas és vastag szakállá azon dunaparti pórok képét adta neki, mire Anévare és Lafontaine rajzaiban ismerünk. Élelme azon maradék kenyér volt, mit a katona laktanyák kapuiban árulnak, mihez ünnepnapokon bizonyos gyökér, nyers zöldség járult, mert tüzet, az eredeti emberhez hasonlóan sosem használt. Butora egy fakarszékéből, egy fa és bőrládáscskából állt, a melyben könyveit és iratait tartogató; de úgy hiszem, midőn szobácskáját elfoglalta, e fényűzési cikkeket már itt találta, mi fölmenté egyebet venni, mint írószert a két agyagkorsót. De el ne feledjük a nagy vászonzsákokat, melylyel minden két héten élelmet vásárolni ment, s mi neki étektáru szolgálta. S im ez tökéletes özszeírás a fiskus számára, ki vagyont örökl. E szerint könnyen elképzelhetni Menteli nagy gazdagságát. Hogy takarékoságáról fogalmat szerezzünk, elég megemlíteni, hogy 154 frank évi jövedelméből olyan helyzetbe jutott, hogy egy igen becses kéziratot 400 frankon megvásárolhatott.

Talán azt kérdik önök, nem e lehetett volna e nevezetes ember sorsán javítani?

Határozottan nem.

Egy kemény télben fát küldtünk neki, de ő nem fogadta el. Minden ilyenmő ajándék vérgig sértette. Elelte utolsó hónapjában beszélt neki, hogy ha kívánja, könnyen kieszközölhetek számára nyugdíjat, s ő mosolyogva válaszol: De hát minek? az is sok, a mi van. Menteli az ő csodálatra méltó életében megvalósítá mindazt, mit az ókori bölcsék álmodtak. Mint ezek, ő sem elégedett meg csak teoriáját vizsgálni a bölcsességnek, hanem igyekezett azt az életben realizálni, átvenni. Szükségeit megszorítván, oly szabad lón, mint ember lehet e földön, és boldog volt, mert szabad volt.

Azonban célt értünk számára egy kis szobácskát elkészítenni, tisztábbat, jobbat, egészségesebbet

mivel a póttárgysorozatban két hasonló kérvény van felvéve, ezek most véteessenek tárgyalás alá.

A lispán megjegyzi, hogy elvileg teljes mértékben pártolja ezt a másik két vasutat, illetve se gélyezését; de mivel a vasutak iránya megállapítva nincs és mivel nincs megállapítva a községek érdekeltisége és hozzájárulása, addig míg ez eldöntve nincs, addig bizonyos összeg megzavazását nem hozhatja javaslatba.

Simonfay János habár ebben a nézetben osztozkodik is, de figyelembe vétetni kívánja, hogy a tervezett pécs—bonyhádi vasutvonal mellékén fekvő községek a filoxera miatt teljesen tönkre mentek, és ha egyelőre nem is gyökeresen, de legalább némileg segít rajtuk ez a vasut. Szükségesnek, helyesnek tartja ezt, mert különösen a pécsvárad járás volt az, mely a vármegyeének semminemű jótékony ságában nem részesült. Miután pedig tudomása szerint a tervezett vasut csak úgy épülhet meg, ha az utalaphól 100.000 frttal járul a vármegye a vasut kiépítéséhez, indítványozza tehát, hogy az építés mielőbb kezdessék meg és a támogatás 100.000 frt erejéig 10 évi részletben törzsrészvények ellenében adassék meg. Mert ez a hozzájárulási összeg idő multával ugys megtérül, mert az utjavítások sokkal kevesebbe kerülnek. De meg azt sem kell figyelmen kívül hagyni, hogy a megyei utalaphoz a pécsvárad járás is jelentékeny összeggel járul, jöllehet az ő utjaik fentartása sokkal kevesebb összegbe kerül. Éppen azért a megye legjobban sujtott lakosságának most csak azt adnók vissza, a mit jóformán elvetünk tőlük.

Az alispán szerint az állandó választmány előterjesztésében ugyanazokat az ethikai indokokat használta, mint Simonfay. Ő is azon az állásponton van és ő tudja legjobban, hogyha valamelyik járás megérdemli a segítséget, úgy az éppen a pécsvárad járás. Itt hosszasanban időzik az alispán a közmunka jövedelméről és állítja, hogy az itt eszközölt megtakarítások korántsem oly nagyok, legfeljebb évi 1504 frt. Különben elfogadja Simonfay indítványát, azzal a módosítással azonban, hogy a megye közönsége megszavazza a 100.000 frt támogatást, de nem tiz, hanem tizenkét évi részletekben, még pedig az engedély okmányának kiállításá napjától számítandólag.

Simonfay hozzájárul a módosításhoz, minek folytán főispán kimondta a határozatot az alispán indítványa értelmében.

Nem volt ilyen jó sorsa a harmadik tervnek, a báttaszék-baranyavári vasutnak; mert a közgyűlés arra az álláspontra helyezkedett, hogy itt még nincs meg az irány fix pontjai, de meg különben is a mohácsi járás eléggé el van látva forgalmi eszközökkel, ezt a kérvényt akkor veszik behatóság tárgyalás alá, ha majd végleges megállapodás lesz, hogy merre vezet az új vasut.

Igy aztán az állandó választmány javaslata lön elfogadva.

Perczel Béla és Rapun Aladár kölcsönösen áthelyezett szolgabírák költözködési költségeire 50—50 frtot szavazott meg a közgyűlés.

az előbbinél, — a mely valóságos lyuk volt, — a melyben annyi éveket élt, és minthogy a kormány e kedvezést tőle meg nem tagadta, tudván, hogy tisztességes munkáiért neki ezzel tartozik: új lakást valóságos gyermeki örömmel foglalta el. Nyolc nap óta lakott benne.

A mult csütörtökön, december hó 22-én, délután Menteli kiment két korsójával, azt szokása szerint a Szajna vizéből megtölteni. A folyó még mindig áradásban volt. Lassan jutott el a bölcsész a Louvier sziget végére azon oldalon, mely a Marie hidra néz, egy kissé alul a cövekeken. Egyik korsóját megtöltötte, s a partra tette; azután a másikat merítette a vízbe. Valószínű, hogy nehéz volt a korsó az öreg erőtlén embernek s baljával egy sajkához támaszkodott, a sajka azonban hirtelen elfordult s a szerencsétlen, önmagával tehetetlen öreg bölcsész a vízbe zuhant s eltűnt a habok közt. A parti munkások lármát ütöttek; néhány halász arra evezett, de a munkások lármáját nem hallották, vagy nem akarták hallani. Egy negyedóra mulva jött ismét egy halász, a ki ki akarta menteni, de már csak a hulláját találta meg. A munkások nem sokat törődtek vele, mert hiszen az arsenali vad volt, a hogy neveztek; nem tudták, hogy az arsenali vad volt egyike a század legnagyobb tudósainak.

Menteli 50—60 év között volt. Sok kéziratot hagyott maga után, de emlékéből e nagy embernek nem maradt egyéb a bucsu soroknál. Hogy hasznát vehetnők kéziratainak, olvasni kellene tudni azt, de ki fogja azt tudni, találni kellene, ki többé nem található, — egy más Mentelit.

Szemeré Bertalan, ki akkortájt, 1836. december 25-én kint járt Párizsban, azt állítja „Utazás külföldön“ című művében, a hol Menteliről ő is megemlékszik, hogy a nagy tudós hullája örökre eltűnt a Szajna hábjai közt, — sohasem találtatott meg.

A nyugdíj-szabályzat módosítása tekintetében érkezett megtagadó miniszteri leirat a jobban informált miniszterhez fog még egyszer megappelláltatni, hogy t. i. Baranyavármegyében elegendő, ha a tisztviselők fizetésük 2%-ával járulnak a nyugdíjalap gyarapításához.

A marhahajtó-utaknak az állandó választmány által történt kijelölését a közgyűlés elfogadván, azt lapunk más helyén közöljük.

A IV. aljegyzői állás rendszeresítése iránt felirat megy a miniszterhez; annyi a munka, hogy a jelenlegi személyzet nem győzi. Az új aljegyzői állás 700 frt fizetés- és 200 frt lakpénzzel járna.

A sz. dienes—nagyvályi ut közdülő utnak ki-mondatik.

Sásd községnek ama határozatát, mely szerint 5300 frt költséggel egy korcsmaházat megvásárol és átalakítat, továbbá régiebb adósságai törlesztésére 18000 frtos hosszú lejáratu kölcsönt vesz fel, a közgyűlés jóváhagyja.

A megyei árvaszéknél 1,220.249 frt 72 kr. készpénz tőke jövedelme 66.787 frtot tesz ki, vagyis minden 100 frt után 5.47 krt, ebből levonva a 10% kezelési költséget, 4 frt 92 kr volna kiszolgáltatandó minden 100 frt után, a mit a közgyűlés kerek összegben 5 frtban állapított meg.

A sok „tudomásul vétetik“ ezután következett, csupán Békés vármegye áttatát, mely a választói jognak egyenlő feltételek mellett minden állampolgárra való kiterjesztését célozza és ily irányu törvényt kíván a képviselőháztól. Simonfay indítványára hasonló szellemű felirattal pártolja a közgyűlés.

Ezzel aztán a tárgysorozat kilévén merítve, az ütés fél tizenkettőkor véget ért.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 8.

— (Sommás ügyek a törvényszéknél.)

A pécsi kir. törvényszékhez a folyó év első felében a törvszék területén levő hét járásbírságtól összesen 325 felebbezett sommás ügy került, s ezeknek több mint fele 50 frttól 200 frtig terjedő per volt, a melyekben a törvényszék további jogorvoslat kizárásával végérvényesen határoz. A törvényszék felebbezési tanácsa ezek közül folyó év február 7-től június 30-ig 190 pert részint szóbeli tárgyalással, részint nyilvános előadással befejezett. Ötven frton alóli ügy 39 került a törvényszék felülvizsgálata alá az első félévben, mely idő alatt ezek közül 25 el is lett intézve. Ha ezekhez még a közben szóló végzések ellen érkezett 37 felfolyamodást hozzávesszük, melyek közül 35 elintézését is nyert, világos képét kapjuk a felebbeviteli tanács első félévi működésének, mi tekintettel arra, hogy a tanács működését tulajdonképpen csak ez évi február hó 7-én kezdte meg, s hogy a tanács tagjai egyéb teendőkkel is el voltak foglalva, elég szép eredmény.

— (Szatmármegye új főispánját)

Simoncsits Bélát szombaton igtatták be hivatalába. A város közönsége lelkes fogadásban részesítette a főispánt a pályaudvaron, a honnan a városba végtelen kocsisor kísérte zeneszó és mozsárlövések közben. A főispán Meszlényi püspök vendége, a ki megérkezése után a székesegyházban maga mondott misét. A Veni sancte és mise után következett az ünnepi beigtatás. Az eskütétel után Simonsits megtartotta főispáni székfoglalóját, amely igen jó hatással volt a hallgatóságra. E programmbeszédében a munka hívének vallotta magát. A küldöttségek tisztelgése után banquet volt a kaszinó üvegtermében, melyen óriási közönség vett részt. A város nevében Böszörményi polgármester köszöntötte fel a főispánt. Szólottak még Nagy László alispán, Kelemen Samu dr. ügyvéd. Fejes István dr. ünnepelte a főispánt, mint a munka emberét. A főispán újból hangoztatta, hogy az ő utlevelébe Tolnamegyében csak annyit irtak bele, hogy munkás ember és ez is akar maradni. Ma vezette Simonsits főispán az első érdemleges közgyűlést.

— (Mennyi pénz kell a főreáliskolának?) A pécsi főreáliskola 1894—95. évi költségeihez az állam 33.086 frttal, a város (a lakásbérgyenyérték beszámításával) 8670 frttal, a tanuló ifjuság 12.597 frttal, az intézet segélyalapja 78 frttal, és az intézetben kívül álló alapok és jötevők 942 frttal járultak. Ugyanennyi volt a kiadás is, vagyis összesen 56.773 frt.

— (Füzdőink látogatottsága.) A harkányi fürdő igazgatósága által kiadott 4. számú gyógy-jegyzék szerint ezt a kitünő hatású gyógyfürdőt folyó évi június hó 30-ig 780 fűrdővendég látogatta. A lipiki jűdűrdőben június hó 28-ig a fűrdővendégek száma 647-re rugott, míg az átutazó vendégek száma 102 volt.

— (A pécsi kereskedelmi és iparkamarától) vettük az érdekelt üzletemberekhez intézett figyelmeztetést, mely szerint a régi 2 kros arányilatkozatok az értékkülönbözlet megtérítése mellett új arányilatkozatok ellenében még csak e hó 15-ig cserélhetők be a vasuti és hajózási állomásokon.

— **(Honnan keresték föl a főreáliskolát?)** Az elmúlt tanévben a pécsi főreáliskolába járt tanulók származási hely szerint a következőképp oszlottak meg: pécsi járt 217, baranyamegyei 102, horvát-szlavonorsági 10, fiumei 1, ausztriai 1. Más megyéből 84, még pedig Somogyból 51, Tolnából 18, Bács-Bodroghból 4, Pestmegyéből 3, Zalából 2, Veszprém, Bihar, Ung, Szeben, Krassó-Szörény és Alsó-Fehérmegyéből 1—1.

— **(A tiszti ruha viselése.)** A közös hadseregbeli tartalékos tisztek eddig gyakran felöltötték a tiszti egyenruhát, különösen pedig utazások és kirándulások alkalmával, a mikor a vasuton kedvezményes jegyeket kaphattak. Sőt megesezt az is, hogy némely tartalékos tiszt állandóan egyenruhában járt. Mivel pedig az utóbbi időben éppen ezek közül többen visszaéléseket követtek el, a hadtestparancsnokság rendeletet adott ki, a melyben szigorúan megtiltja a tartalékos tiszteknek az egyenruha viselését a magánéletben. A tiszti ruhát csak bizonyos esetekben, a királyi ház ünnepein, a tiszti főszemle alkalmával, valamint a tiszti kaszinó látogatásakor viselhetik. A tényleges szolgálatban álló tisztikart utasították e rendelet ellenőrzésére.

— **(Karsay püspök lemondása.)** Karsay Sándor, a dunántúli ág. evang. egyházkerület érdemeiben gazdag püspöke és a győri egyházkerület lelkesze többször nyilvánított szándékát megvalósította s püspöki állásáról lemondott, a mit az egyházkerületi közgyűlésnek, mely augusztus hó 13-án lesz tartva Nagykanizsán, írásban már bejelentett. A lemondás, melyet Karsay agg korára való tekintetből visszavonhatatlanul fentart, úgy a legközelebről érdekelt egyházkerületben, valamint országszerte minden körben őszinte és mély sajnálkozást fog kelteni. Karsay már 1890-ben is lemondott püspöki állásáról, de akkor ezt nem fogadta el az egyházkerület.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkeresztre újabb adakoztak az 1895. évben érettségi vizagát tett iskolatársak 1 frt 50 krt.

— **(Tolvaj cigányok.)** Egy csapat kőbor cigány Ipacsfát szerencsétlenné a héten becses látogatásával. Egy házba, melynek lakói künn dolgoztak a mezőn, behatoltak és 120 frt készpénzt elloptak. A szomszédok azonban észrevették a csendőrök meg utolérték a morékat és Siklóra szállították őket. A legszigorubb vizsgálat mellett sem sikerült a pénzt és a tettest kipuhatolni. A cigányok eltoloncoltattak.

— **(Agyonszuta a hordó.)** Kurel Sándor csecsemőnek a bodolyai hegyben lakó szülői munkára menvén, a kis apróságot otthon hagyták pólyájában, még pedig a borkocsolya tövében, a melyen néhány üres hordó állott. A szintén otthon hagyott, de már jární tudó többi gyermek egyéb játékszerek hiányában a borkocsolyán levő hordókat egyenként legurította s azok éppen a kis Sándoron mentek keresztül. A még gyenge fej ellapult a hordók sulya alatt s a csecsemő már kiszenvedett, mire az anya hazavetődött.

— **(Semsey Andor újabb alapítványai.)** Semsey Andor, a bőkezű mecénás ismét újabb alapítványokat tett tudományos célokra. A jövő szeptembertől kezdve alapítványaiából évi 2000 forintot kap egyetemet végzett három fiatal tudós, ki a fizika, matematika, zoologia, botanika, mineralogia vagy geologia művelésére adja magát. A tanárjelöltek internátusának könyvtár alapja javára 5000 frtot adományozott.

— **(Pórujárt verslopó.)** A lapunk tárcarovatában is napvilágot látott „Igaz könyvek” című költeményt, melyet Balog István irt, elplagizálta valami Wodianer Sándor nevű uri ember és nem átalította nevét alá is biggyeszteni. Sok huza-vona után a vitás ügy végre a legilletékesebb fórum, az „Othon” tagjaiból alakult irodalmi bíróság elé került, mely a napokban tartott ülésén kimondta, hogy az igazi szerző Balog István, a vers tolvaj pedig Wodianer Sándor. Felhívjuk reá laptársaink figyelmét, hogy neve soha se kerüljön a vonal alatti rovntba.

— **(Vizbe fult.)** Szegzárdi levelezőnk szerint Szomor Sándor, a ki csak a napokban jött haza a katonaságtól Simontornyára, vasárnap több társával fürödni ment a Sió folyóba, de alig hogy belevetette magát a vízbe, egyszerre csak segítségért kiabált, mire társai utána usztak, de már késő volt, mert Szomor nyomtalanul eltűnt. Holttestét még nem fogták ki.

— **(Egy főhadnagy öngyilkossági kísérlete.)** Budapesten Kőbányán pénteken egy 52-ik gyalogezredbeli főhadnagy öngyilkossági szándékkal leugrott a második emeletről. Zenica Konrád a neve az életunt katonatisztnak, ki hosszú ideig szolgált Pécsen az első századnál. Ezredparancsnoka őt rendelte ki Kőbányára a sertesvész alkalmából oda-helyezett szakasz parancsnokául. Pénteken délután, valószínűleg beszámíthatlan állapotban, a részvénytársaságban levő másodemeleti lakásának ablakából kiugrott az utcára. A szálloda előtt levő emberek ijedten ugrottak hozzája és első pillanatban azt hitték, hogy véletlenül esett ki az ablakon. Esméletét

a főhadnagy nem nyerte vissza akkor sem, mikor a katonai hatóság beszállította a helyőrségi kórházba. Agyrázkódása, mint értesülünk, halálát okozta.

— **(Menyasszonyok szezenja.)** A igazságügyminiszter kiadta a nyári szünet elején az egyházpolitikai törvények végrehajtásáról szóló rendeleteket. Az újságokban nap-nap után több oldalas közlések jelennek meg a rendeletekből, a keresni kell a törvénytudón, jogászon kívül embert, aki elolvassa a sok paragrafust. Hát még leányt? A hölgyeket az egész nagy betűhalmazból csak az érdeklí, hogy októbertől kezdve már nem elég lengő, fehér fátyolban, remegő mirtuskoszorúval megjelenni az oltár előtt a szeretett férfi erős karján, s ott elrebegni a boldogító igent, hanem el kell fáradni párosan az anyakönyvvezető urhoz is és hazafias kötelességből ott is meg kell felelni néhány kérdésre. A leányok eddig csak lengő fátyolról, mirtuskoszorúról, szépen prédikáló papról, diszes nászközönségről szöttek színes, eleven álmokat. Az anyakönyvvezető az álmok országának alakjai közül hiányzott s a leányok még ma sem barátkoztak meg ezzel a nemzetiszintű öves urral. Még három hónapig védelmezhetik a poétikus leánylelkek féltett tündérvilágukat az ábrándot zavaró prózai alak ellen és ezt meg is csellekszik. Egy szép fekvésű dunamenti kis városban valósággal tüntetésszámba megy, hogy valamennyi leány, akinek a mátkasága már már köztudomású volt, bár az eljegyzés még nem történt meg, sietett valóságos menyasszonnyá válni. Soha annyi menyasszony egyszerre nem volt abban a városban s október elsejéig sok szép leány esküszik ott annál nagyobb örömmel hűséget a párjának, mert így azok között lesz még, akik egy hagyományos korszakot fejeznek be dicsőségesen: a templomi esküvők korát. Közvetlenül kapuzárás előtt, szeptember havában különösen sok lesz az esküvő, lakodalom mindenfelé, mert a mult hagyományainak védelmében a szép menyasszonyok az utolsó percekig résen akarnak lenni.

— **(Marhahajtásra kijelölt utak.)** Baranyamegyében a marhahajtásra még az 1874. évben jelöltettek ki a közutak; azóta azonban megváltoztak a forgalmi és közgazdasági viszonyok, melyek az eddigelő kijelölt utaknak megfelelő kibővítését teszik szükségessé. Ennek folytán a f. hó 4 én megtartott állandó választmányi ülés a következő marhahajtó utakat proponálja a közgyűlésnek:

I. A pécsi járásban: 1) A Görcsönyből a pellérdi keresztig vezető és innét Keszű és Málom községek mellett Pécsre vezető ut. 2) A Pécsről Siklóra, 3) Pécsről Rác-Petrére, 4) Pécsről Gyulára, 5) Pécsről Pécsváradra vezető ut.

II. A baranyavári járásban: 6) Szlavóniából csak az észéki hidon és onnét Belyén és Dárdán át a Mohácsra vezető állami ut. 7.) Bács-Bodrog megyéből a kisköszegi (battinai) rév igénybevitelével Darázs, Herczeg-Márok és Kisfaludon át vezető ut. 8.) Kis-Köszegből a Hegyhát alatt Vörös mart, Csusza, Herczeg-Szóllós és Keskenden át. 9.) Az észék-mohácsi állami utról a Csillag-csárdánál eltérő és Kácsfalú, Bolmány, Beremenden át a Siklóra vezető út. 10) A villány-baranyavári ut.

III. A siklósi járásban: 11.) A paléi révtől Dráva-Szabolcs Harkány Turonyon át Pécsre vezető ut. 12.) Dráva-Szabolcs Sikk és Nagy-Harsányon keresztül Villányba vezető ut. 13.) A vejtői révtől Vaiszlón keresztül Pécs felé vezető ut.

IV. A hegyháti járásban: 14.) A pécskaposvári állami ut. 15.) A Szent-Lőrincztől Megyefáig, innét Bakóczára, Felső-Mindszentre, Oroszlóra, Sásdra, innét Kapos-Szekcsőn, Mágocson és Rác-Kozáron keresztül a szászvári vasútállomásig vezető ut. 16) Kapos-Szekcsőtől a dombóvári vasuti állomásig vezető ut. 17) A hird-szászvári ut.

V. A mohácsi járásban: 18) Az észék szegzárdi állami ut. 19.) A Miholjác-Dráva Szabolcs-Siklóson át Virágosig, innét Német Bólyra és Mohácsra vezető ut. 20) A mohács-pécsi ut. 21) A Mohácsról Somberek és Bozsokon át Véméndre vezető ut.

VI. A pécsváradai járásban: 22) A Bonyhádról Hidas, Nádas és Pécsváradon át Pécsre vezető ut. 23) Mohácsról Szabar, Himesház, Fazekas-Boda, Nagy-Pallon keresztül Pécsváradra vezető ut. 24) Fazekas-Bodánál kiágazólag Kis Geresd mellett Gyula- és Trefort-puszták érintésével Véméndre s innét Báltaszékre vezető ut. 25) Szederkényből Véménden, Kátolyon keresztül Pécsváradra vezető ut.

VII. A szentlőrinci járásban: 26) Pécsről Sz.-Lőrincen át Szigetvárig vezető ut. 27) Sz.-Lőrincről Bükösdön át Megyefáig, innét Abaligetig vezető ut. 28) Sz.-Lőrincről Sz.-Gálón át Magyar Mecskéig vezető ut. 29) Magyar Mecskéről Oszrón és Vaiszlón át Sellyéig vezető ut. 30) Sz.-Gálról Sumony-, Okorág-, Kákicsen át Sellyéig vezető ut. 32) Görcsönyből Baksán, Csindery-Bogádon át Vaiszlóig vezető ut. Tehát vágómarhát és kereskedésre szánt szarvasmarhát vasuton és gőzhajón kívül csakia ezeken a fentebb kijelölt utakon szabad hajtani.

— **(Kétértelmű.)** Egyik nagyvási hóortban szenvedő vidéki lapban a következő kihirdetés volt olvasható: „Egy három és fél éves ökr minden óráan eladó, tudakozódhatni a szerkesztőségénél.”

Másnap beállit valaki a szerkesztőségbe s az épen ott levő egyik munkatársnak mondja, hogy ő szeretné az ökröt látni.

— Várjon, mindjárt jön a főszerkesztő ur, — felelt a szolgálatkész riporter.

— **(Bábaszónok kongresszusa.)** Julius 27-én tartják meg Teplitzben az osztrák bábaszónok első kongresszusát. Az osztrák tartományokban több mint tizennyolcezer bábaszónok van, akiknek eddigelé nem volt semmiféle szervezetük és a kongresszus főcélja, hogy est létrehozza. Az érdeklődés a kongresszus iránt bábaszónói körökben igen nagy. Mint Bécsből jelentik, onnan több mint ezer bába szándékozik elmenni Teplitzbe a kongresszusra. Az osztrák belügyminiszternek természetesen rendeltetileg intézkedni kell, hogy a kongresszus ideje alatt a szünetlések száma kellőleg redukáltassék.

— **(Hesszeni légy.)** Tolnamegye területén csak most, az aratás kezdetén látszik meg a hesszeni legyek pusztítása. Levelezőnk szerint több község és pusztá határában nagyban pusztított a hesszeni légy. A károsultak most adóleírásért fordulnak a szegzárdi pénzügyigazgatóságához.

— **(Az ivás jogi definíciója.)** A lipcei országos törvényszék a napokban a következő ügyben döntött: Egy háziszolga gazdája pincéjéből egy hordó sört lopott, azt lakásába vitte és ott egy barátjával, akinek a lopásról tudomása volt ugyan, de abban része nem, megitta. Barátját organdóság miatt itélték el, de ez felebbezett és felebbezése folytán a birodalmi törvényszék megsemmisítette az első bírósági ítéletet a következő megokolással: A felebbező egy percig sem birt a sör fölött rendelkezési joggal, annak csak „önálló létezését szüntette meg élvezet folytán.” Amint meg van állapítva, nem vette a sört, mert nem fizetett érte. A közös élvezet magában véve, miktör a jogtalanul elsajátító maga számára tartja fenn a rendelkezési jogot, nem eltulajdonítja az idegen vagyonnak. A sör önálló létezésének élvezet által való megszüntetése bizonyára a legcsejesebb jogi körülírása ennek a szónak: inni.

TÁVIRATOK.

— **Zavargások Macedoniában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiából jelentik, hogy oda egy Küstendzsből érkezett magánlevél szerint Nevrokop környékén nagy mérszárlás folyt le a felkelőknek Dimor Gyurucsuklia vezetése alatt volt 57 főnyi csapata és a rendes török csapatok közt. Az utóbbiak a felkelőket egy hegykatonában lassankint körülzárták, megrohanták és egytől-egytől lemészárolták.

— **Elmaradt látogatás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vilmos császár a kieli ünnepség második napján a franciák részéről történteken elkedvetlenedve, elhatározta, hogy elfogadja Umberto király meghívását a római szeptemberi ünnepségekre. De a bécsi külügyminiszteriumnak a birodalmi kancellárhoz intézett bizalmas közlése következtében, melynek tartalmából arra lehetett következtetni, hogy ily látogatás Ferencz József királyt kellemetlenül érintené, a mennyiben a pápa elleni tüntetésnek volna tekinthető. Vilmos császár a meghívást köszönettel visszautasította.

— **A német császár Svédországban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szombaton délben érkezett a „Hohenzollern“-yacht, a melyen Vilmos császár jött, Strömenbe. A császár megérkezése után a király, a svéd trónörökös és a királyi hercegek tettek látogatást a yachton.

— **Nihilista nők.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Granicában letartóztattak két nőt, akik állítólagos inasokkal Pétervárra igyekeztek. Az inasnál nihilista iratokat találtak.

— **Rablók a szerb-bolgár határon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy bolgár banda megtámadta a losnicai szerb vámhivatalt, Pirok közelében. Két kereskedőt, akik ép a vámhivatalban voltak, a rablók félholtra vertek és aztán foglyokként elhurcolták bolgár területre. A vámhivatal főnöke és a vámőrök elmenekültek.

Hirdetések.

Szántó föld és rét eladó.

Baranyamegye, **Omási pusztán**, Gordisa helység mellett, egy, a legjobb karban lévő **50 hold szántó föld és 30 hold rétből** álló birtok, szabad kézből eladó.

Ertekezhetni a tulajdonosnál, özv. **Bodis Gáborné** tanítónéval, szóbelileg vagy írásban **Siklóson**, Hosszu-utca.

Vadászati bérlet hirdetés.

A Somogyvármegyében **Lakócsa, Tót-ujfalu és Potony** község határában fekvő alapítványi erdőbirtokon

gyakorolható vadászati jog

három különálló részletben 1896. évi január hó 1-től számított hat (6) év tartamára zárt ajánlatu verseny útján haszonbérbe fog adatni.

1., A vadászati területek a következők: 1-ső részlet „alsó-erdő” 1082³/₁₀ k. h., a második részlet „Alsó Gerenda” 456 k. h. és a 3-ik részlet „Lug” erdő rész 664³/₁₀ k. hold.

2., A vadállomány öz. nyul, fácán, fogoly, szalonka

3., Az 50 kros bélyeggel és készpénzben csatolandó husz (20) frt bánatpénzzel ellátott, mindenik erdő részre külön-külön, szerkesztendő ajánlatok **1895. évi augusztus hó 22-ik napjának d. e. 11 óráig a közalapítványi tisztartásánál Lakócsán (Somogy m.)** beadandók és ezekben a beajánlott évi bér számmal és betűvel olvashatóan kiírandó, továbbá kijelentendő, hogy ajánlattevő a haszonbéri feltételeket ösméri és azokat feltétlenül elfogadja.

4., Az ajánlattevők közötti szabad választás joga tekintet nélkül a beajánlott összegre a Válás és közokt. m. kir. Miniszternek tartatik fen.

5., Később érkezett, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

6., A haszonbéri feltételek a vallás és közokt. m. kir. minisztérium erdészeti szakosztályában (5. ker. Hold-utca 8.) az erdő gondnokságnál Vaiszlón és a Lakócsai tisztartásánál betekintethetők.

Vaiszló, 1895. évi július hóban.

A közalap. kir. Erdőgondnokságtól.

ZONGORA RAKTÁR

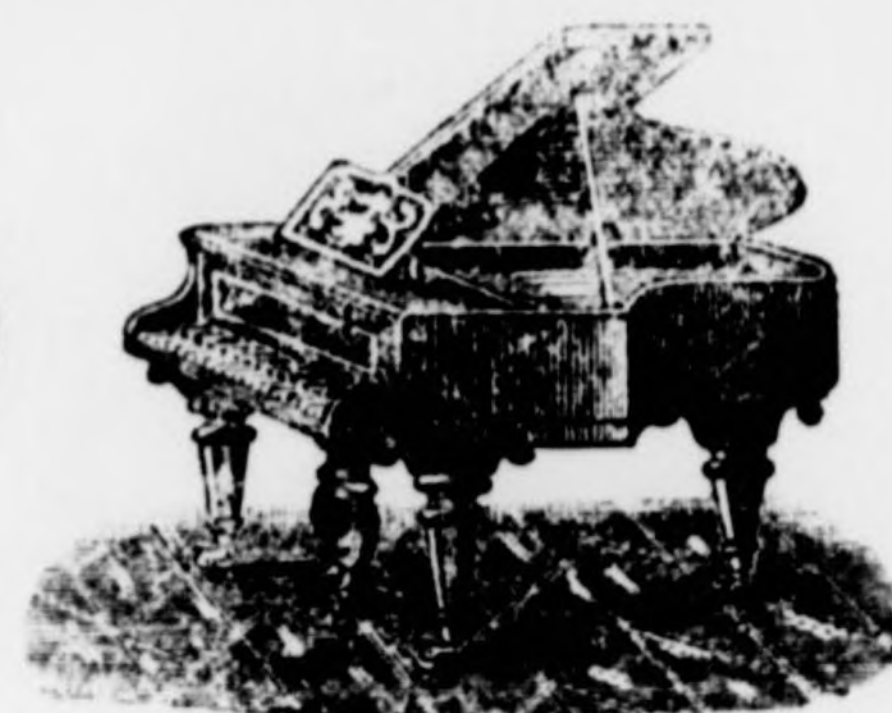

és

kölcsönző

INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VII/3. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.
Bécs és a vidék részére

7866. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Hoffmann Katalin végrehajtónak Spengler Miklós végrehajtást szenvedő ellen 60 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Maráza község határában fekvő a marázai 351. sz. tjkvben felvett 497. hszsz. préházra 13 frtban + 1500 hszsz. szőlőre 466 frtban, a 356. sz. tjkvben felvett + 389. hsz. szántóból alperest illető fele részre 41 frt 50 kr. a 414. sz. tjkvben felvett + 89 hsz. 42. sz. házból alperest illető fele részre 80 frtban, a 430. sz. tjkvben felvett + 1366. hsz. szántóból alperest illető fele részre 267 frt 50 krban s az 1350 hsz. szántóból alperest illető fele részre 113 frtban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi augusztus hó 5-én d. e. 10 órakor Maráza község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 1 frt 30 krt, 46 fit 60 krt, 4 frt 15 krt, 8 frtot, 26 frt 75 krt s 11 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. é. nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság 1895. évi április hó 13. napján.

Vodicska Ferencz
kir. törvénzéki albiró.

7113. szám.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhirre teszi, hogy Trsztyánszky László végrehajtónak Gadácsi Rozália, Szücs Istvánné végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. járás-bírószék területén levő Ráczmecske község határában fekvő a rácz-mecskei 536. sz. tjkvben felvett 134. hsz. 117. sorsz. házból udvartér s kertből Gadácsi Rozáliát illető részre 152 frt; a 825. sz. tjkvben felvett 1³/₈ telekből Gadácsi Rozáliát illető részre 289 frt, a 156. sz. tjkvben 1348 és 1615. sorszámok alatt felvett ingatlanra egészben a végreh. törv. 156. §. a) pontja alapján 70 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi július hó 22-én d. e. 10 órakor Ráczmecske község jegyzői irodájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 15 frt 20 kr, 28 frt 90 kr és 7 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság 1895. évi április hó 1. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)